

det her sene tidspunkt i lovbehandlingen, og det andet er det væsentlige, der handler om formålsparagraffen. Man er i gang med at lave en helt ny formålsparagraf for den folkeskole, som jo er et centralt element i Danmark og for hele vores kommende udvikling. Der står jeg stadig væk her og kan ikke helt finde ud af, hvad det egentlig er, der er i gang med at blive vedtaget. Nogle siger, at det vigtigste og det primære er færdigheder og kundskaber, og andre siger, at det, der ændres, ikke er udtryk for en særskilt prioritering.

Også der kunne jeg godt tænke mig, at fru Margrethe Vestager som den kapacitet på området, hun er, fortæller, hvad hun faktisk mener er konklusionen på det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det får vi at vide nu.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg takker meget for tilliden, det er ikke nær det.

Jeg tror, der ligger et væsentligt hint om, hvad vej det går, i udeladelserne, i, at der ikke længere er en ambition om, at eleverne også skal beherske arbejdsmetoder og udtryksformer. For det er jo noget af det, der er med til at folde kundskaber og færdigheder ud, sådan at det bliver til noget, man faktisk kan bruge til noget, sådan at det bliver noget, der kan sættes i spil i de faglige opgaver, som man måtte have i uddannelse eller i arbejdsliv eller i forbindelse med vores demokrati.

Jeg synes, det er meget svært trods de der gode ord og omsvøb, som vi har hørt i dag, at frigøre sig fra en analyse af, at vi får en indskrænket formålsparagraf. Og jeg tror da også, at der i den tekst, der løber hen over skærmen hos dem, der ser forhandlingen her, står, at det er en diskussion om en strammere formålsparagraf. Man ønsker et strammere fokus på kundskaber og færdigheder i stedet for at bygge på det, der er skolens styrkesider i dag, for derved at komme til, at vores børn lærer stadig mere.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg har prøvet at deltage i andre debatter, hvor jeg har stået på samme side i debatten som fru Margrethe Vestager – jeg tænker her på et helt andet emneområde end folkeskolen, nemlig europadebatten. Og der er en ting, som jeg ved at vi i fællesskab har været irriterede over, og

det var, når de, der ville noget andet med Europa end det, som vi ville med Europa, brugte nogle skræmmebilleder og sagde: Ja, det kan godt være, det ikke lige er de her konkrete forslag, som vil føre til en ulykke, men det er en glidebane på vej hen mod Europas Forenede Stater, eller det ender med, at Danmark bliver et amtsråd i Europa, eller hvad der nu har været af skræmmebilleder.

For at vende tilbage til skoledebatten vil jeg gerne spørge: Når fru Margrethe Vestager fremmaner et billede af, at det bliver en helt, helt anderledes folkeskole, hvad er det så præcis i dette lovforslag, som forhindrer, at skolerne kan blive det, som fru Margrethe Vestager gerne vil have at skolen udvikler sig til? For jeg er slet ikke uenig i, at skolerne skal kunne gøre det, som fru Margrethe Vestager siger, jeg kan bare ikke se, hvad det er i lovforslaget, der forhindrer skolerne i det.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det synes jeg sådan set er et meget spændende billede. Jeg har deltaget i de samme debatter, og jeg har så også set modstandere af EU blive meget, meget irriterede over, at de aldrig ligesom kunne få at vide, hvad det gik ud på, altså at de hele tiden blev mødt med, at det her ikke er noget særligt, og det er bare en lille ting og nej, nej, nej. Lige pludselig stod de så med et indre mærked og en fælles valuta og en helt anden opfattelse af, hvad det egentlig var for noget.

Hvis fru Christine Antorini har en opfattelse af, at vores vurdering af lovforslagets konsekvenser er for hård, så må jeg returnere complimenten og sige, at min vurdering af Socialdemokratiets tilgang til det her er, at Socialdemokraterne er for, ja, for ikke at bruge ordet naive, så vil jeg sige søde, når de tror, at det her ikke rigtig er noget, og at der stadig er plads til, at man kan gøre alt det, man plejer.

Det indtryk, som står tilbage, af centrale obligatoriske test, som ministeren siger vil påvirke undervisningen, er, at disse test skal indgå som det centrale element i de kvalitetsrapporter, som kommunerne skal lægge på en sådan måde, så de er sammenlignelige, rapporter, som skal indgå i den statslige overvågning, sådan at staten kan gribe ind og sørge for, at der bliver lavet indsatsplaner, som kan overrulle, hvad den enkelte skolebestyrelse måtte mene. Det er meget, meget svært at se det som andet, end at man drejer skolen i en anden retning, end den har haft før. Jeg